

SKREKK, SKRIK OG ANDRE PROSJEKTER

Spindelnev. Skrik. Blod. Tårmer. Dryppende økser. Død. Og masse folk med svære, saftige kjøttsår i trynet. Den ene slakter den andre. "Du skal bli den neste", sier en blodig liten jente. Vi befinner oss i skrekkens tunnel. Av og med elever fra Nordisk institutt for scene og studio (NISS).

-Dette blir stor fest! Linda Magnussen (21) er prosjektleder for Halloween – en årlig tradisjon for alle NISS-studenter. Senere på kvelden venter kåringer, oppvisninger, underholdning og musikk. Men festlighetene begynner i skrekkturen, hvor de ulike utdanningene har ansvar hver sin post. Alle faglinjer er med – fra skuespillere og musikere til makeup og spesialeffekter.

-Utrolig bra for skolemiljøet, forteller en allerede storfornøyd prosjektleder, bare noen timer før det hele braker løs. Sammen med ni andre går Linda andre og siste året på prosjektleder kultur – et nokså nytt fag i NISS-sammenheng. Kullet hennes er det første som uteksamineres. -Det er mange ufaglærte som kun baserer seg på erfaring. Dette er en utdanning kulturbransjen trenger, mener Linda og tillegger -Tilbakemeldingene fra bransjen har vært utrolig positive.

Praktisk læring Linda kan fortelle om en bred, praktisk og prosjektbasert utdanning. -Vi har forskjellige fag, men grunnleggende for begge årene er økonomi, markedsføring og ledelse. Pensumlitteraturen er frivillig, resten er praktisk. På de ulike prosjektene får vi i tillegg veiledning både fra lærere på skolen og eksternt.

For det går mest i prosjekter. Halloween, arrangement av festivaler, konserter og teaterstykker. -Det gjelder å kunne organisere, lytte til andre, være ryddig og løsningsorientert. Man må tørre å lede, tørre å ta ansvar, holde hodet kaldt og håndtere konflikter, forklarer Linda. På toppen av det hele skal man helst også være litt kreativ. Og utadventd. En god prosjektleder må i tillegg være nokså "flerspråklig" av seg. Det vil si, det gjelder å mestre fagspråket til alt fra regissører og skuespillere, lysfolk og økonomiansvarlige. Det er disse erfaringene Linda regner med å dra mest nytte av. Hun både lærer og utvikler seg mens hun jobber. -Vi skal vite hvordan ting fungerer i praksis, i arbeidslivet. Derfor blir

vi ofte kastet rett uti det. Jobbing med prosjekter er både det morsomste og det vi lærer mest av. Man kan ikke lese seg til praksis, argumenterer Linda.

Nettverk er alt Med kun halvannet semester igjen venter snart arbeidsmarkedet for Linda og hennes medstudenter. Men mange av de beste jobbene finnes ikke i stillingsannonse. Man er avhengig av å ha kontaktnettverk, nesten uansett hvor flink man er. Dette er en av bransjens harde realiteter. Kontaktene knyttes både med medstudenter og bransjefolk. -Nettverking? Å, det er alt! utbryter Linda, og trekker fram NISS som et glimrende utgangspunkt. Anledningen byr seg allerede i en to-ukers minipraksis første året, med en lengre bransjepraksis på åtte uker i eksamensåret.

-I tillegg finnes flere potensielle arbeidsgivere som kontakter NISS, på jakt etter elever som er interessert i små eller større oppdrag. Dessuten er det veldig bra studentmiljø på skolen, med mye som skjer og masse engasjerte mennes-

ker som er lette å komme i kontakt med. Derfor lønner det seg å være interessert i andres prosjekter også, sier Linda, og påpeker: -Fordelen med NISS er at alt er samlet på ett sted. Derfor blir man lett kjent med folk fra de andre linjene. En annen fordel er at vi møter mange eks NISS-elever ute i arbeidslivet, som vet hva vi står for.

Viktig med engasjement

Linda har ellers et avslappet forhold til det å få seg jobb etter studiene. Hun utelukker ikke at hun gjerne vil reise og se mer av verden, kanskje spesialisere seg og studere noen år til. I så fall handler det om å ta vare på kontaktene sine. -Mange tenker at de må bli i Oslo for å få jobb, men foreløpig er jeg rolig. Holder jeg på de kontaktene jeg har nå, skal det nok gå bra, forteller Linda, som anbefaler studiet sitt til alle som måtte være interessert. Selv hadde hun bakgrunn fra teater før hun begynte. -All erfaring er positivt, men langt i fra noe kriterium. Man kommer langt med engasjement, lover den vordende prosjektlederen, Linda Magnussen.